

Til Føroya fiskimenn.

Millum Føroya Fiskimannafelag og tann partin, sum fjør sleit seg burtur frá og kallaði seg »Suduroya Fiskimannafelag« var millum annað samtykt, at fiskimenn sjálvir skuldu gera av, hvørtjum parti teir vildu standa í. Føroya fiskimannafelag hevur tessvegna fingið sær hesar álitismenn í Suduroy:

Sóknarformenn:

Daniel Johan Joensen, Sumbour.
Johan Fr. Ludvig, Vágur.
Jens Pauli Erlingsen, Fámien.
Hans Pauli Sørensen, Porkeri.
Hans Hammer, Hovi.
Mattæus Joensen, Tvøroyri.
Peter Næs, Hvalbour.
Daniel Poulsen, Sandvík.

Sýsluformaður:

Jens Jensen, Frødbour.

Teir fiskimenn, sum framvegis nýskja at standa í tí gamla felagnum, Føroya Fiskimannafelag, skulu, tá teir eru stæddir í Suduroy, venda sær til ein av hesum monnum og rinda limagjaldið til teirra.

Formaður Føroya Fiskimannafelags.

ella unna tygum ikki Føroying-um hesa avansu?

Við ófataglum ósmædni heldur «j» fram, at »Sambandspartiet vil, at Udviklingin skal ske paa solidt Grundlage«. Hvar er grundarlagið? er tað tey gomlu skipini, ella er tað tann mosa-skotna jørðin? Hevur »Sambandspartiet« á sínari politisku ævi skapt nakað grundarlag? Tað man ikki vera so lætt at vísa á hetta grundarlag; sigið okkum hvar tað er, líla »j«, og gerið so eisini so væl — fyrri tygara egnu skuld — at »revidera« tygara uppfatan av »Sambandspolitik og Udvikling«, tygum eru komin ógvuliga stult, um tygum halda, at »Sambandspolitik og Udvikling« kunnu nevast í sama orðadrátti.

Um »j« meinar, at sambands-hendurnar eru tær røttu til at leggja »Arbejdet til Gavn for Land og Folk« í, vil eg biðja hann gera so væl at gera seg kunnugan við føroyskan politikk hesi seinastu tredivu árin, so vil hann fáa at siggja, at »Sambandspartiet« ikki einans er »noget gammelt, kedeligt noget«, men at tað eisini í stórum hevur verið skadiligt fyrri Føroya land og fólk.

»Arbejdet til Gavn for Land og Folk« hevur hesi seinastu tredivu árin ligið í sambands- og sjálfstýrislandinum, og úrslitið av tí, »landsgagnliga« politikki, hesir flokkarnir hava fram, kunna vit siggja, um vit fara um Føroya land, inn í fiskimanna- og arbeidsmanna heim, og líta at kvinnum og børnum sum sita folin og bleik vegna matlot, ella vit fara um borð í sluppinnar, ið hava verið skýrdar við so rámandi nevnum sum t. d. »Eplaveltan« o. a. t. Umborð í hesum orm-etnu, turnmodnaðu forum skulu vit, sýnir, fedrar og brøður okkara liva heilvina av livinum og táid vit á ellisárum — t. v. s. um ikki skipið flaknar undir okkum — noyðast at liggja heima, niðurbrotinir av gíkt og øðrum sjúkum, so tveita sambands- og sjálfstýrismenn okkum 100 kr. um árið at liva av.

Eg haldi tað vera harmuligt, at tygum »Fisker paa Suderø«, skulu halda standin her á landi vera nóg góðan. Nei, allir rett-sinnaðir menn mugu siga, at her stendur illa til, og orsøkin til hesi vánaligu víðurskipti er tann, at »Arbejdet til Gavn for Land og Folk« her í Føroyum hevur ligið í ódugnaðum.

»Fisker paa Suderø«, tygum halda væl ikki, vit fiskimenn eru slíkir dólgar, at vit ikki duga at siggja munin millum socialismu, kommunismu og bolsjevismu. Hvussu var sam-arbeidið millum socialistar og kommunistar í Týsklandi, og hvussu er tað í Danmark. Føroya fiskimenn og arbeidsmenn.

Føroya slitmenn, latið ikki eina sovorðna træsal, sum »j« ræða tykkum við kommunismu og bolsjevismu, tað er einki samband millum socialismu og hesar báðar politisku rørsur.

Líla »j« endar grein sína við at siga, at hon ikki er valagn. Tygum halda væl ikki, at vit fiskimenn eru tåpuligari enn toskarnir, tí toskur tók eingin í so vamlisligt agn, tað kunnu tygum vera vissur í, so tygum skulu ongan ótta hava fyrri, at vit fiskimenn slúka tað, tygum sleingja út fyrri skirvisliga sker-stokk »Dimmalættingar«, tygum nýtast ikki at biðja okkum lata vera.

Teir Føroya fiskimenn, sum vilja, at alt skal vera sum er her á landi, sum vilja, at vit skulu nýta tær gomlu sluppinnar, inntil tær eru so rotnar, at vit smokka niður ígjøgnum tær — teir velja sjálvsagt sambandið.

Men vit fiskimenn og arbeidsmenn, sum vilja, at nýggjar royndir skulu gerast, okkum, børnum og landi okkara til frama,

vit velja javnaðarmannalistar-nar. Farið av húsi, fiskimaður og arbeidsmaður í Suduroy og takið konuna við og veljið lista D.

Fiskimaður í Suduroy.

**Fiskimenn og
arbeiðarar
velja javnaðarmenn!**

Toppurin.

Vit lesa ofta í bløðum og serliga í »Dimmu«, at her ikki finnist klassamunur, og at øll eru eins og ein familja í Føroyum; men hetta hóskar bert fyrri yvirklassan, fyrirprákarnar, ið hervið ugga tann minna mannin at hann skal verða við at aka á knøunum. Tó hugsa vit, at teir taka feil, í tað er munur á teirri løn og betalingsbestemt-heit ið t. d. blaðstjórin av »Dimmu« fær og hon, ið fiski-maðurin og arbeiðarin fáa. Hava allir fiskimenn fingið avrokning?

Ja, slíkt heldur »Dimma« fram upp í eyguni á fjøldini á Føroya fólk, sum royna við bit og slit at fáa endarnar at rokka saman, hon, sum gremur seg um smettu-søgur, skuldi síðst opinberliga komið við slíkum.

Men eitt kemur fram í dag, annað í morgin, hetta sama blað harmaði seg stórliga um, at »Dagblaðið« var farið av stað við »toppunum« í Føroyum; vit halda eftir listunum at døma, at sambandsflokkurin hevur eins líka hogan topp sum vinnu-flokkurin og ikki at gloyma sjálfstýrisflokkin, ella hvussu hann nú eitt.

Vit eru ikki súrur um, hvør av teimum hevur »toppin«, her aftur ímóti er tað harmiligt, at Føroya slitmáður skal lata seg lokka til at styðja henda »toppin«. Afturhaldsflokkarnir hava sum best hampað um sínar listar; men tá alt kemur saman um, so verður tað teir »stóru«, ið koma at ráða eins og hini árin, fyrri tann skuld kundi t. d. sjálfstýrisflokkurin ikki lagt í at haft tveir listar.

Føroya arbeiðari á sjógví sum á landi latum okkum taka lögy-atak saman, og vit verða tá mentir at stríða móti toppunum.

H.

Ein atfinning!

Tá vit sendu út hina líflu pjesuna fyrri einum trimum vikum síðani, segði »Dimma« alt fyrri eitt, at hon hevði so nógvur atfinningar at gera móti tí, sum í henni stóð, at hon í nokrum av teim fylgjandi bløð-unum skuldi »behandlas« hana. Vit hava hugt »Dimmu« tráluga ígjøgnum fyrri at siggja, um teir kunna finna nakað í bókini, sum ikki var beint. Ogsanniliga, nú hava sambandsmenn funnið eitt at finnast at: Övnógv prent-sverta er nýtt til bókin! tað er alt!

Av misgávm var kortini eitt navn komið galið fyrri í henni, hetta rættaði vit sjálvandi alt fyrri eitt, í vit vildu ikki hava, at tað skuldi kunna sigast, at vit fóru við ósannindum. Men »Krossur«, sum eisini hevur sitið og leitað sær eftir onkrum til atfinningar og einki funnið, er so forharmaður yvir, at vit sjálvir hava rættað villuna, at hann manar øllum til at víkja frá javnaðarmonnum, ið sýna slík brek.

Men tann stuttligasta atfinning

at hesi bók er tó gjord av einum sakforara, vinnufloksmanninum Th. Petersen á almennum fundi í Havn. Hann hevði tó ikki lisið bókin, bert hildið á henni, og hann mátti siga, sum maðurin segði, at hann einki annað navn kundi geva henni enn »fála bók«.

— Í sannheit eitt vakurt úttalið av einum sakforara.

-n -y.

Nú kom ilt í tygum! Tygum misfata. Eg skrivaði ikki eitt álop men eina ávaring um ikki at gera skaða.

Vit eiga ikki at vaða úti í tí spekulativa og villa okkum burtur í hárfinum vurderingum; tí tað nýtast einki — og sermerkir altíð delitanti. Vit skulu leggja okkum eftir tí stóra útlitinum, tí friska lívssýninum, og tað er einki frískt við hesum tygum siga, at javnaðarmenn eru sambandsmenn, tí tað kann ikki prógvast, hvørki við teirra stevnuskrá ella teirra tingarbeiði.

— Tygum taka heldur ikki eitt einasta dómi frá føroyskum javnaðarmonnum til stuðul fyrri tygara hugsan. Nei, í hesum eru tygum tann burturstongdi oyggj-arbógvinn, sum situr fram á knøini við hondini um enníð og grundar í staðin fyrri at hyggja út í dagin og ljósið og siggja tingini, sum tey faktisk eru.

Hvat ætla tygum við einum persónligum álopi á meg? Vænta tygum at hyggja nakað upp ella á ein ella annan hátt at vinna nakað við tí? Eg finni einki frægd í at minka tygum millum manna og skal ikki líta tygum við einum orði.

— Men lat meg siga eitt: Vilja tygum ikki vera við til at fáa okkara blað-skriving vakrari og sakligari hereftir. Halda tygum ikki, tað hevði verið ein stuttleiki at verið við til at hjálpt hesari greinini av okkara mentan eitt tak fram.

H. J. Jacobsen.

Føroya Fólkaháskúli.

Summarskúli er fyrri gentur frá 1. mei til Ólavsøku. Bonar-bræv um peningastyrk má vera sent til amtíð innan 1. mars. Tær, ið ætla sær á Føroya Fólka-háskúla, mugu skila tað til í bonarbrævinum. Annars fáa tær allar frágreiðingar við at snúgvá sær til skúlans.

R. Rasmussen. Simun av Skarði.

Ársaðalfundur

Føroya Búnaðarfelags verður hildin í Tórshavn miðvikudagin 26. februar. Nærmari um tíð og stað verður kunngjort í Havnar gotum 25. og 26.

Stjórni.

Útsøla av prøvm.

Fyrri spottprísir selji eg nakrar próvar av ullintum vest-um, pullovers, hálvhos-um og frakkum, størri og smærri.

P. Alberg.

C. SCHLEISNER
KGL. HOF FARTERI
KØBENHAVN

ÆLDST OG FORNEMST

Farvning og kemisk Rensning.

Indlevering til P. ALBERG.
TELEFON 101.

Absolut 1ste Klasses
Malerarbejde
udføres. Indhent Tilbud.

Gunnar K. Mouritsen,
Thorshavn.

Armóð!

Nú er januar mánaður brátt liðugur, og enn hava vit fiski-menn onga upplýring fingið, einki oyra fyrri okkara sleip og og stríð;

**hetta hava afturhaldsmenn á
løgtingi skuldið fyrri.**

Teir hava sovið, meðan ís-lendingar og Norðmenn hava fingið sær marknaðir víða har um heimin;

tí liggur okkara fiskur óseldur.

Teir hava latið hundrað tús-und krónur um árið streyma út av okkara fátæka landi til útlenskar kapitalistar. Høvdu vit ein føroyska brunatrygging undir lögtinginum, so var hesin peningur í landi okkara, og so kundu reidarar fingið lán uppá tann óselda fiskin.

**Afturhaldsmenn eru atvold í
nær sagt allari armóðini, sum
vit fiskimenn liva í.**

**Latum okkum reka teir frá
stýrinum og velja
javnaðarmenn.**

Fiskimaður.

Politiskur fundur

verður í Tórsholt í kvøld kl. 8. Tað eru javnaðarmenn ið bjóða til fundar. Hinir flokkarnir eru bodnir. Um fundurin verður útvarpaður í radio, var enn ikki avgjort, tá blaðið fór til prent-ingur.

**Javnaðar-
kvinnur og
menn
í Suduroy
stemma á
lista
D**